

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 358/2020-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júla 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED] zastúpeného advokátskou kanceláriou LawService, s. r. o., Stráž 3/223, Zvolen, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Pavol Konečný, ktorou namieta porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 Tpo 16/2020 z 12. marca 2020, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu

odňatia slobody [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tpo 16/2020 z 12. marca 2020 (ďalej len „namietané uznesenie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, expozitúry Stred ČVS: PPZ-194/NKA-PZ-ST2-2019 zo 17. februára 2020 bolo podľa § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) sťažovateľovi vznesené obvinenie pre pokračovací zločin neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. c) a ods. 3 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona a pre pokračovací prečin ohrozovania zdravia závadnými potravinami a inými predmetmi podľa § 168 ods. 1 a 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona.

3. Na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline z 19. februára 2020 bol sťažovateľ uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 48 Tp 7/2020 z 21. februára 2020 (ďalej len „uznesenie o vzatí do väzby“) vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku, pričom lehota väzby začala sťažovateľovi plynúť 18. februára 2020. Zároveň okresný súd nenahradil väzbu sťažovateľa dohľadom probačného a mediačného úradníka a zamietol žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby prevzatím záruky za jeho ďalšie správanie dôveryhodnými osobami, a to jeho matkou.

4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby hneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sťažnosť, ktorú odôvodnil

a doplnil prostredníctvom zvoleného obhajcu podaním z 2. marca 2020. O podanej sťažnosti rozhodol krajský súd 12. marca 2020 namietaným uznesením tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Ako to vyplýva zo záhlavia namietaného uznesenia, krajský súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa v senáte zloženom z predsedu senátu [REDACTED] a sudcov [REDACTED] a [REDACTED].

5. Ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ namieta, že krajský súd vydaním namietaného uznesenia zasiahol do jeho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a práva na spravodlivé súdne konanie. Porušenie označených práv vidí sťažovateľ v tom, že sudkyňa [REDACTED] nahradila pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby zákonného sudcu [REDACTED] z dôvodu čerpania dovolenky. Sťažovateľ tvrdí, že krajský súd rozhodol „*v rozpore s náhodným výberom, v rozpore s postupom pri pridelovaní rovnakých trestných vecí senátom a v nezákonne zloženom senáte*“. Je toho názoru, že súdny spis neobsahuje výpis z elektronickej podateľne krajského súdu a domnieva sa, že pri pridelovaní vecí nebol dodržaný náhodný výber v súlade s rozvrhom práce krajského súdu, a teda že v jeho veci nerozhodoval zákonný senát.

6. Sťažovateľ ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 48 Tp 7/2020 bolo zaevidovaných viacero sťažností ďalších spoluobvinených proti rozhodnutiam o vzatí do väzby, pričom o všetkých rozhodol krajský súd a jeho senát 1 Tpo. Sťažovateľ namieta, že zo súdneho spisu nevyplýva, že by jeho sťažnosť bola v zmysle Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2020 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená tomu senátu krajského súdu, v ktorom pôsobí sudca spravodajca, ktorý mal vec pridelenú na rozhodnutie o prvej z týchto sťažností. V ďalšom sťažovateľ vytýka krajskému súdu, že zastupujúceho člena senátu (sudkyňu [REDACTED], pozn.) mal v zmysle rozvrhu práce určiť riadiaci predseda zastupujúceho senátu alebo predseda súdu, čo sa podľa tvrdenia sťažovateľa v jeho prípade nestalo, resp. tvrdí, že v súdnom spise takéto písomné rozhodnutie absentuje.

7. Na základe všetkých uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho ústavnej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], trvale bytom: [REDAKOVANÉ], Slovenská republika narodený: [REDAKOVANÉ], v súčasnosti vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v [REDAKOVANÉ], nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právoplatným uznesením krajského súdu v Žiline z 12. marca 2020, sp. zn. ITpo/16/2020, porušené bolo.

2. Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Žiline z 12. marca 2020, sp. zn. ITpo/16/2020 a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Krajský súd v Žiline je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 450,29 Eur na účet jeho právneho zástupcu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

12. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

14. Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a posúdenie vecí ústavným súdom

16. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom tvrdené porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 38 ods. 1 listiny, ako aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietaným uznesením krajského súdu, ktorý zamietol ako nedôvodnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby. K porušeniu označených práv sťažovateľa malo dôjsť tým, že o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby rozhodol senát krajského súdu 1 Tpo, pričom jeho členkou bola aj sudkyňa krajského súdu [REDACTED], ktorá podľa rozvrhu práce je členkou senátu 3 Tpo.

17. V nadväznosti na sťažovateľove námietky ústavný súd zdôrazňuje, že základné právo na zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Ústavný súd považuje základné právo na zákonného sudcu za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, pretože dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť. Na strane druhej, toto základné právo je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolani podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného a náhodného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“ (m. m. I. ÚS 239/04). Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09).

18. Pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. K týmto kritériám treba priradiť v prvom rade vecnú, funkčnú a miestnu príslušnosť súdov, a následne obsadenie príslušného súdu, ktoré je v procesných poriadkoch a v zákone č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) vymedzené od samosudcu až po rozmanité rozhodovacie útvary (senáty) zložené z troch a viacerých sudcov. Na to nadväzuje zásada pridelovania vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon. Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy.

19. Uvedené východiská bol povinný dodržiavať pri rozhodovaní v sťažovateľovej veci aj krajský súd, a preto bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či ich skutočne rešpektoval, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná.

20. Podľa čl. II.4 rozvrhu práce členmi senátu 1 To, ktorému je zverená okrem iného aj agenda 1 Tpo, sú [REDAKOVANÉ] (predseda senátu), [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

20.1 Rozvrh práce ďalej v čl. II.2.4 upravuje, že členov senátu 1 To zastupujú členovia senátu 3 To v prvom rade.

20.2 V zmysle čl. II.4. rozvrhu práce sú členmi senátu 3 To [REDAKOVANÉ] (predseda senátu), [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

20.3 Z čl. II.2.1 rozvrhu práce následne vyplýva, že všetky veci, ktoré napadnú do občianskoprávneho, obchodnoprávneho, trestnoprávneho alebo správneho kolégia krajského súdu od 1. januára 2020, sa pridelujú senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou aplikácie v elektronickej podateľni krajského súdu, v súlade s § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., ak z týchto pravidiel nevyplýva niečo iné.

20.4 Podľa čl. II.2.1 písm. j) rozvrhu práce rozhodovanie o opravných prostriedkoch podaných proti rozhodnutiam z prípravného konania v tej istej trestnej veci v súdnych registroch Tpo a Nto sa pridelí senátu, v ktorom pôsobí sudca – spravodajca, ktorý mal vec pridelenú na rozhodnutie o prvom z nich, to neplatí, ak tento sudca – spravodajca je zaradený do iného kolégia; v takom prípade sa vec pridelí náhodným výberom.

21. Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyzval krajský súd na poskytnutie súčinnosti podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde a požiadal ho o zaslanie potvrdenia o pridelení veci sudcovi spravodajcovi a príslušnému senátu, ako aj potvrdenia o určení zastupujúceho člena senátu vo veci prejednávania sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby. Krajský súd požadované dokumenty predložil spolu s rozvrhom práce a uviedol, že sudca spravodajca [REDAKOVANÉ] bol v rozhodnom čase na riadnej dovolenke, o čom svedčí aj obsah zápisnice o neverejnom zasadnutí senátu 1 Tpo krajského súdu konanom 12. marca 2020.

22. Z potvrdenia predloženého krajským súdom vyplýva, že vo väzobnej veci sťažovateľa bol krajskému súdu doručený návrh na začatie konania 9. marca 2020 o 8.18 h a na základe lustrácie predchádzajúcich vecí bolo zistené, že veci sťažovateľa predchádza vec sp. zn. 1 Tpo 13/2020. Vzhľadom na uvedené bola sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby v súlade s čl. II.2.1 písm. j) rozvrhu práce pridelená senátu krajského súdu 1 Tpo a bola jej pridelená sp. zn. 1 Tpo 16/2020.

23. Z ďalšieho záznamu predloženého krajským súdom vyplýva, že na podklade dohody členov senátu 1 To sú spisy, ktoré napadnú v roku 2020, vo všetkých druhoch agendy prideľované predsedovi senátu a sudcovi spravodajcovi zároveň podľa koncového čísla spisovej značky zberného spisu, pričom [REDAKOVANÉ] pripadnú veci s koncovým číslom 4, 5 a 6. Vzhľadom na uvedené bola sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o vzatí do väzby pridelená sudcovi spravodajcovi [REDAKOVANÉ].

24. Z dovolenkového lístka zo 4. februára 2020 predloženého krajským súdom vyplýva, že [REDAKOVANÉ] čerpal od 2. marca 2020 do 20. marca 2020 riadnu dovolenku, a z opatrenia predsedu senátu 3 To [REDAKOVANÉ] z 2. januára 2020 vyplýva, že zastupovanie v senáte 1 To v mesiaci marec zabezpečuje [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v prvom rade.

25. Z uvedeného má ústavný súd preukázané, že na základe rozvrhu práce a v súlade s opatrením riadiaceho predsedu zastupujúceho senátu [REDAKOVANÉ] ako členka senátu 3 To zastúpila vo väzobnej veci sťažovateľa člena senátu 1 To [REDAKOVANÉ]. Pokiaľ teda sťažovateľ vidí porušenie základného práva na zákonného sudcu v tom, že v jeho väzobnej veci rozhodla [REDAKOVANÉ], ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svojimi argumentmi žiadnym dostatočným spôsobom hodnoverne nepreukázal také kvalifikované porušenie zákonných ani iných pravidiel upravujúcich zastupovanie členov jednotlivých senátov krajského súdu vo väzobných veciach, ktoré by malo za následok porušenie jeho základného práva na zákonného sudcu. Naopak, ústavným súdom zistené skutočnosti jednoznačne prisvedčujú tomu, že vo veci sťažovateľa vedenej krajským súdom pod sp. zn. 1 Tpo 16/2020 konal 12. marca 2020 zákonný senát v zákonnom zložení, a teda k porušeniu základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi, ani k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie nedošlo.

26. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. V zmysle judikatúry ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mal preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03).

27. Na základe uvedených skutočností, keďže namietaným uznesením krajského súdu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

28. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v petite jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu